

Enhed
International Øko-
nomi

Redegørelse for dagsorden for IMFC-møde den 19.-20. april 2013

Sagsbehandler
DEPMIJ

Koordineret med
Dansk Økonomi

Sagsnr.
2013-06677

Doknr.
81211

Dato
17-04-2013

I forbindelse med den Internationale Valutafonds (IMF) og Verdensbankens forårsmøder i Washington den 19.-21. april 2013 afholdes møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), som er den rådgivende ministerkomité for IMF. Mødet i IMFC afholdes 19.-20. april og vil blive ledet af Singapores finansminister, Tharman Shanmugaratnam, der er komitéens formand.

Den nordisk-baltiske IMF-valgkreds, som Danmark er medlem af, vil på IMFC-mødet være repræsenteret ved Sveriges finansminister Anders Borg. Danske synspunkter vil desuden indgå i EU's fælles skriftlige indlæg til IMFC, som fremføres af den irske formand for ECOFIN, finansminister Michael Noonan.

Mødet i IMFC ventes at omhandle tilstanden i verdensøkonomien samt den globale økonomisk-politiske dagsorden, herunder fremskridt i håndteringen af krisen og den økonomiske genopretning, fremme af vækst og beskæftigelse samt styrkelse af IMF's legitimitet via reformer af IMF's styring.

Tilstanden i verdensøkonomien

IMF har i apriludgaven af World Economic Outlook (WEO) nedjusteret skønnet for den globale vækst i 2013 marginalt, sammenlignet med prognoseopdateringen fra januar, *jf. tabel 1*. IMF forventer, at den globale aktivitet vil stige med 3,3 pct. i 2013 og 4,0 pct. i 2014, efter en vækst på 3,2 pct. i 2012.

Den lille nedjustering i 2013 skyldes primært en svag konjunkturudvikling ved udgangen af 2012. IMF venter en gradvis forbedring i den internationale konjunktursituation gennem 2013. Skønnet dækker over en forventning om tiltagende vækst i de industrialiserede lande i løbet af andet halvår og en bredt baseret fremgang over hele året i emerging markets.

Det afspejler ifølge IMF i høj grad, at to af de betydeligste trusler mod den globale genopretning er mindsket over de seneste seks måneder. For det første har de europæiske lande sammen med ECB i kraft af krisetiltagene bidraget til at øge tilliden til eurosamarbejdet. For det andet har USA afværget en række skattestigninger og delvist udskudt planlagte betydelige finanspolitiske stramninger. IMF understreger, at der fortsat udestår en række andre kortsigtede udfordringer for amerikansk finanspolitik.

Den reducerede risiko fra især euroområdet har ifølge IMF bidraget til en betydelig forbedring på globale finansielle markeder over de seneste måneder. Dette har både lettet adgangen til finansiering og styrket tilliden til økonomien generelt.

IMF's skøn peger på en vækst i euroområdet på -0,3 pct. i 2013 og 1,1 pct. i 2014. IMF vurderer, at de seneste tiltag har forbedret situationen både for den offentlige sektor og for den finansielle sektor, mens effekten heraf på kreditvilkårene og på realøkonomien generelt endnu ikke er slået igennem. Det ses blandt andet ved, at de finansielle institutioners udlån er fortsat med at falde – primært trukket ned af udviklingen i de såkaldte periferi-lande. Samtidig er der tegn på, at den svage udvikling i periferi-landene har smittet af på de øvrige lande i euroområdet. IMF forventer dog, at væksten gradvist tager til i løbet af 2013. Aktiviteten understøttes i løbet af året blandt andet af, at effekten af de finanspolitiske stramninger gradvist aftager, og af en gradvis reduktion af risikopræmierne efterhånden som de nye politiske tiltag får effekt.

Tabel 1
Skøn for BNP-vækst fra *World Economic Outlook*, april 2013

Pct.	2012	Prognose		Ændring ift. tidligere prognose ¹	
		2013	2014	2013	2014
Verden	3,2	3,3	4,0	-0,2	0,0
Industrialiserede økonomier	1,2	1,2	2,2	-0,1	0,1
USA	2,2	1,9	3,0	-0,2	-0,1
Euroområdet	-0,6	-0,3	1,1	-0,2	0,0
Tyskland	0,9	0,6	1,5	0,1	0,0
Frankrig	0,0	-0,1	0,9	-0,4	0,0
Italien	-2,4	-1,5	0,5	-0,4	0,0
Spanien	-1,4	-1,6	0,7	-0,1	-0,1
Japan	2,0	1,6	1,4	0,4	0,7
Storbritannien	0,2	0,7	1,5	-0,3	-0,3
Canada	1,8	1,5	2,4	-0,3	0,1
Danmark	-0,6	0,8	1,3	-0,4 ²	-
Emerging markets og udviklingslande	5,1	5,3	5,7	-0,2	-0,1
Central- og Østeuropa	1,6	2,2	2,8	-0,3	-0,4
CIS ³	3,4	3,4	4,0	-0,4	-0,1
Kina	7,8	8,0	8,2	-0,1	-0,3
Indien	4,0	5,7	6,2	-0,2	-0,1
ASEAN-5 ⁴	6,1	5,9	5,5	0,3	-0,2
Afrika syd for Sahara	4,8	5,6	6,1	-0,2	0,4
Mellemøsten og Nordafrika	4,8	3,1	3,7	-0,3	-0,2
Latinamerika	3,0	3,4	3,9	-0,3	0,0

1) Ændring i forhold til WEO update, januar 2013.

2) Ændring i forhold til WEO, oktober 2012, idet prognoseopdateringen fra januar kun indeholder skøn for de største økonomier.

3) Commonwealth of Independent States – de tidligere Sovjet-republikker.

4) Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Thailand og Vietnam.

Kilde: IMF, *World Economic Outlook*, april 2013

IMF venter en vækst i USA på 1,9 pct. i 2013 og 3,0 pct. i 2014. De skattestigninger, der trådte i kraft ved årsskiftet, ventes at lægge en dæmper på privatforbruget i starten af 2013, men en langsom bedring på boligmarkedet og i tilstanden på de finansielle markeder skønnes omvendt at styrke privatforbruget og investeringerne i løbet af året. Det kompenserer delvist for den afdæmpning af væksten, som kommer fra de betydelige finanspolitiske stramninger blandt andet i den såkaldte sequester, der trådte i kraft i starten af marts. Også fortsat usikkerhed om den fremtidige finanspolitik, herunder

de udestående forhandlinger om en forhøjelse af gældsloftet, ventes at dæmpe væksten, særligt i starten af året.

IMF venter, at Japans nuværende recession ender i første kvartal 2013, hjulpet på vej af nye finans- og pengepolitiske lempelser samt eksportfremgang støttet af en svækket valuta. IMF venter samlet vækst på 1,6 pct. i 2013 og 1,4 pct. i 2014.

For Danmark skønner IMF en BNP-vækst på 0,8 pct. i 2013 og 1,3 pct. i 2014. I *Økonomisk Redegørelse*, december 2012, blev BNP-væksten i Danmark skønnet til 1,2 pct. i 2013 og 1,6 pct. i 2014, men den aktuelle vurdering er, at væksten i 2013 snare vil blive mellem ½ og 1 pct.

Risikobilledet er ifølge IMF blevet væsentligt mere balanceret siden forrige prognose. Til trods for at de negative risici er aftaget, er der dog fortsat grund til bekymring. På kort sigt er det stadig en genoplussen af statsgældskrisen i euroområdet, der udgør den største negative risiko. Det er lagt til grund for prognosen, at der vil ske betydelige fremskridt i forhold til at afvikle ubalancerne både hos bankerne og ift. de offentlige finanser, samt at implementeringen af strukturelle reformer fortsætter. Men en opbremsning af disse fremskridt vil kunne få uroen på de finansielle markeder til at blusse op igen. Ligeledes er der fortsat en vis risiko forbundet med den fremtidige amerikanske finanspolitik.

På længere sigt trues fremgangen af risikoen for forlænget stagnation i euroområdet og fraværet af tilstrækkelige mellemfristede planer for konsolideringen af de offentlige finanser i både USA og Japan. Yderligere ser IMF en risiko forbundet med den ekstraordinært lempelige pengepolitik i det meste af den industrielle verden – herunder risikoen for aktivbobler særligt i emerging markets, hvor megen af den ekstra kapital flyder hen.

Den globale økonomisk-politiske dagsorden, herunder IMF's rolle

Diskussionen på IMFC-mødet ventes at tage afsæt i en synteserapport fra IMF's administrerende direktør, Cristine Lagarde, hvori vurderinger og anbefalinger fra IMF's centrale bilaterale og multilaterale overvågningsrapporter er sammenfattet. Drøftelsen i IMFC ventes således at fokusere på 1) fremskridtene i håndteringen af krisen, 2) sikringen af en holdbar økonomisk genopretning, 3) genskabelse af økonomiens modstandsdygtighed, samt 4) tilpasningen af IMF til fremtiden.

Fremskridtene i håndteringen af krisen

Det er IMF's vurdering, at IMF-medlemslandene generelt har gennemført mange af de initiativer, man har aftalt. Implementeringen har især været opløftende i mange emerging market økonomier og lavindkomstlande. Implementeringen har været mere blandet i de industrialiserede økonomier.

I *eurområdet* har en række gennemførte tiltag reduceret risikoen for materialisering af de mest negative scenarier for økonomien. Landene omfattet af IMF-låneprogrammer har gennemført svære reformer, herunder betydelige finanspolitiske tilpasninger, og eurolandenes krisefacilitet European Stability Mechanism (ESM) er nu gjort operativ, om end faciliteten endnu ikke har været anvendt til direkte kapitalindskud i banker. Der er fremskridt i arbejdet med etablering af en bankunion, hvor man foreløbig har opnået enighed om en fælles tilsynsmekanisme. Der er taget skridt til styrkelse af rammerne for den økonomisk-politiske styring i euroområdet, men en fælles vision for en finanspolitisk union udestår fortsat.

IMF anfører, at man i *USA* på kort sigt har sikret delvis afværgelse af markante finanspolitiske stramninger, jf. ovenfor, men det udestår fortsat at sikre en aftale om en troværdig mellemfristet finanspolitisk konsolideringsplan og en forhøjelse af gældsloftet. I *Japan* er arbejdet med at bekæmpe flere års deflation blevet markant styrket. På

kort sigt er den finanspolitiske konsolidering blevet udskudt, hvilket øget behovet for en mere markant finanspolitisk tilpasning på mellemlangt sigt.

En række *emerging markets* har taget konkrete initiativer til at undgå en hård opbremsning af økonomien. I mange tilfælde har dette imidlertid bidraget til nye svagheder og stabilitetsbekymringer som nødvendigvis må adresseres. Mange lande har øget økonomiens modstandsdygtighed over for stigende kapitalindstrømninger, ligesom flere *emerging markets* har indgået aftaler med IMF om forebyggende låneprogrammer til at modstå eventuelle stød til økonomien.

Også i IMF er der taget en række konkrete skridt til styrkelse af krisehåndteringen og overvågningen af verdensøkonomien. Der er truffet beslutning om at styrke samkøringen af IMF's bilaterale, regionale og multilaterale overvågningsaktiviteter og IMF's fokus på sammenhængen og afsmitningen af risici mellem den finansielle sektor og realøkonomien er blevet styrket. Samtidig har IMF lagt en strategi for overvågningen af den finansielle sektor og der er fastlagt principper for landenes håndtering af internationale kapitalbevægelser.

Trods konkrete fremskridt i mange landes håndtering af krisen står verdensøkonomien, ifølge IMF, fortsat over for betydelige udfordringer. Reel bekymring om begrænsede reformfremskridt og opbygning af nye risici lægger en dæmper på genopretningen.

IMF vurderer, at de offentlige finanser i USA ikke er holdbare, og at der er behov for en omfattende tilpasningsplan, der indebærer øgede offentlige indtægter og reformer af sociale overførsler. I *eurområdet* vil en styrkelse af det finansielle system, ifølge IMF, kræve en fuld bankunion med fælles afviklingsmekanisme samt en fælles indskydergaranti, understøttet af en fælles backstop. I *Japan* øger de finanspolitiske lempelser de finanspolitiske risici og forstærker behovet for en ambitiøs finanspolitisk konsolideringsstrategi og en vækstplan. I *Kina* er der behov for styrket finansiel regulering og tilsyn, så den hastigt voksende finansielle sektor ikke skaber nye ubalancer.

Sikringen af en holdbar økonomisk genopretning

Der er ifølge IMF behov for yderligere tiltag for at fjerne de tunge skyer, som fortsat hænger over verdensøkonomien, og skabe grundlaget for stærk økonomisk vækst. Klare forpligtelser til konkrete og ambitiøse mellemfristede mål kombineret med realistiske implementeringsplaner er afgørende. Der bør sikres en balance mellem behovet for at understøtte væksten og nødvendigheden af at rette op på de offentlige finanser og adressere svaghederne i den finansielle sektor samt i virksomheder og husholdningers balancer. Afvejningen af disse forhold bør nøje tilpasses landespecifikke forhold og skiftende risici.

I de *industrialiserede lande* bør pengepolitikken forblive lempelig og gennemførelsen af mellemfristede finanspolitiske konsolideringer er fortsat afgørende.

- *Eurområdet* står over for det største behov på kort sigt for sikre en balance mellem reformer og finanspolitisk konsolidering på den ene side og understøttelse af væksten på den anden side. Pengepolitikken skal forblive lempelig, og programlande, der leverer den nødvendige tilpasning, bør være berettiget til assistance via ECB's program for opkøb af statsobligationer i markedet under betingelser, Outright Monetary Transactions (OMT). Endvidere bør ESM anvendes til direkte kapitalindsud i eurolandes banker. Finanspolitisk konsolidering skal fortsat være tilpasset specifikke landeforhold og bør være forankret i strukturelle frem for nominelle målsætninger. Samtidig er der behov for styrkede fremskridt i retning af en fælles fuld bankunion.
- I *USA* bør en topprioritet være at nå til enighed om en troværdig mellemfristet finanspolitisk plan med finanspolitisk konsolidering og en forøgelse af gældsloftet. En sådan aftale vil begrænse behovet for finanspolitiske stramninger på kort sigt, understøtte tiltroen og den private efterspørgsel og lette byrden på pengepolitikken.

- I mange *øvrige industrialiserede lande* bør økonomiens modstandsdygtighed styrkes ved at genopbygge det økonomisk-politiske råderum.

Mange *emerging markets* bør begynde at tilpasse den økonomiske politik til sikring mod ophobning af ubalancer, genopbygge det makroøkonomiske råderum og yderligere styrke økonomiernes modstandsdygtighed over for pludselige ændringer i internationale kapitalbevægelser, som følge af en på længere sigt mindre lempelig pengepolitik i de industrialiserede lande. Styrket regulering og tilsyn, herunder øget anvendelse af makroprudentielle tiltag, vil kunne forhindre potentielle stabilitetsrisici i den finansielle sektor forårsaget af hurtig kreditvækst, store internationale kapitalindstrømninger, stigende aktivpriser samt stigende gældsætning.

I *lavindkomstlande* bør den høje vækst udnyttes til at opbygge modstandsdygtige økonomisk-politiske rammer og samtidig imødekomme udfordringerne på det sociale område og på infrastrukturuområdet. En række lande bør iværksætte reformer af ineffektive og dårligt målrettede subsidier, som gør de offentlige finanser for afhængige af prisudviklingen på råvare- og fødevarermarkedet. Sådanne reformer vil muliggøre genopbygning af det finanspolitiske råderum, sikre mere målrettet støtte til de fattigste dele af befolkningen og opbygge en infrastruktur, som skal bidrage til fremtidig vækst og beskæftigelse.

IMF står parat til at assistere medlemslandene i håndteringen af udfordringerne, herunder i form af analyser og anbefalinger til sikringen af balance mellem finanspolitiske tilpasninger og understøttelsen af vækst i de industrialiserede lande samt ved finansiell assistance til lande, som måtte komme i finansieringsvanskeligheder eller have brug for forebyggende fleksibel låneassistance til håndtering af afsmittende virkninger af krisen. For den fattigste gruppe af IMF's medlemslande vil fleksibiliteten og tilpasningen af lånefaciliteter til de enkelte landebehov blive styrket, og tilførslen af nye ressourcer til IMF's fond til fattigdomsbekæmpelse og vækst i lavindkomstlande, herunder fra salget af dele af guldreserverne i IMF, vil sikre fondens finansielle bæredygtighed på lang sigt.

Genskabelsen af økonomiens modstandsdygtighed

En genopretning af verdensøkonomiens modstandsdygtighed vil ifølge IMF kræve beslutsom håndtering af en række strukturelle udfordringer. Fremskridtene har foreløbigt været ujævne og på nogle områder langsomme. IMF fremhæver en række områder, som kræver omgående fælles handling:

Trods visse fremskridt med de internationale *reformer af den finansielle sektor* er det afgørende af landene forpligter sig til at færdiggøre de reformer, som skal reducere usikkerheden i den finansielle sektor og forhindre udnyttelsen af forskellige reguleringsrammer lande og regioner imellem. Der er generelt sket fremskridt i form af implementering af internationale aftaler om strengere krav til bankers kapitalgrundlag og aftaler om globalt systemisk vigtige finansielle institutters særlige forpligtelser. Samtidig er der imidlertid behov for yderligere reformfremskridt på andre områder, bl.a. i forhold til håndtering af nationale eller regionale finansielle institutter, som vurderes "too-big-to-fail", reformer af handlen med afledte finansielle produkter (derivater), sikring af konvergens i internationale regnskabsstandarder samt regulering af skyggebanksektoren.

Store budgetunderskud og høj offentlig og privat gæld indebærer, at de industrialiserede økonomier fortsat er sårbare og begrænser den potentielle vækst. Ambitiøse mellemfristede konsolideringsstrategier er kritisk afgørende i mange lande, og vil skulle inkludere reformer af skattesubsidier, udvidelse af skattebaser og reformer af offentlige overførsler. Også den høje private gæld bør adresseres sammen med genopretningen af bankernes balancer.

Skabelse af jobs og sikring af inklusiv økonomisk vækst er en udfordring for alle IMF-medlemslande. Nogle lande har set en dramatisk forøgelse af ledigheden under krisen og nogle står over for betydelige udfordringer som følge af aldrende befolkninger. I industrialiserede lande vil en aktiv arbejdsmarkedspolitik kunne forhindre at flere afkobles fra arbejdsmarkedet, ligesom flere europæiske lande i periferien af euroen skal sikre en bedring af konkurrenceevne. Emerging markets bør adressere eventuelle hindringer for væksten og sikre beskyttelse af arbejdsstyrken uden at hindre en effektiv ressourcefordeling. Landene i Mellemøsten og det nordlige Afrika bør sikre en økonomisk transformeringsdagsorden, der kan sikre inklusiv vækst og generering af jobs.

De *globale ubalancer* er blevet mindre i de seneste år, men det skyldes især en lavere global vækst, herunder især i de industrialiserede lande med betalingsbalanceunderskud. Yderligere finanspolitiske tiltag og strukturelle reformer i lande med store makroubalancer er afgørende for at sikre en mere holdbar reduktion i de globale ubalancer. Samtidig er bekymringen for valutakursudviklingen og konkurrerende deprecieringer landene imellem blevet en tiltagende udfordring. Den usædvanligt lempelige pengepolitik i større industrialiserede økonomier kan have afsmittende effekter på valutakurser og kapitalbevægelser til andre dele af verden. I det omfang ukonventionelle pengepolitiske tiltag bidrager til at forsinke fundamentale reformer i de pågældende lande, kan det forlænge den globale finansielle usikkerhed og ultimativt øge presset på andre lande. IMF vil med udgangspunkt i sit overvågningsmandat fra 2012 overvåge og analysere betydningen af de afsmittende effekter af landenes økonomiske politikker.

Tilpasningen af IMF til fremtiden

Reformerne af IMF's kvoter og stemmer samt af IMF's øvrige styring, som blev vedtaget i 2010 på baggrund af enighed i G20 og efterfølgende i IMF's bestyrelse, mangler fortsat at blive implementeret. Reformerne af IMF's kvotereform er blevet ratificeret af det tilstrækkelige flertal blandt IMF-medlemslandene, men vil ikke træde i kraft før reformen af IMF's øvrige styring er blevet ratificeret af et 85 pct. flertal af stemmerne i IMF. Ratificering i USA af reformen ville sikre det nødvendige flertal og dermed reformernes implementering.

IMF anfører, at det er afgørende, at reformerne implementeres uden yderligere forsinkelser. Reformerne markerer en vigtig milepæl i den reformproces i IMF, som blev igangsat i 2006, og med 2010-reformen øges de dynamiske emerging market økonomiers og udviklingslandes stemmeandel i IMF med op mod 9 procentenheder i forhold til før 2006. Derudover gør reformen af IMF's øvrige styring op med de store landes faste udpegelse af bestyrelsesmedlemmer i IMF og reducerer de avancerede europæiske landes repræsentation i IMF's bestyrelse til fordel for emerging market økonomier og udviklingslande.

Næste skridt i reformerne af IMF – en revision af formlen til bestemmelse af landenes kvoter og stemmer i IMF og en tilpasning af medlemslandenes kvoter og stemmer i IMF – ventes afsluttet senest i januar 2014. I januar 2013 opnåedes foreløbigt enighed om en række overordnede principper for revisionen af kvoteformlen, og der var enighed om at knytte de videre forhandlinger om selve kvoteformlen til diskussionen af den efterfølgende kvote- og stemmetilpasning.

Sammenlægningen af diskussionerne af de to reformdele indebærer, at der samtidig med enighed om den fremtidige kvoteformel vil skulle opnås enighed om størrelsen på en eventuel udvidelse af IMF's permanente kvoteressourcer og om en omfordeling af kvoter og stemmer mellem de enkelte medlemslande. Diskussionerne om især kvoteformlen er svære, da medlemskredsen fortsat er meget splittet i spørgsmålet. Diskussionerne ventes at fortsætte gennem 2013 i IMF's bestyrelse og i IMFC, men formentlig også i samarbejdsorganet for de største økonomier, G20.

Endvidere vil der i IMF skulle tages yderligere skridt til styrkelse af diversiteten i IMF's medarbejderstab og ledelse, hvilket er et centralt element i styrkelsen af IMF's legitimitet, ligesom IMF's interne evalueringskontor (IEO), som har spillet en vigtig rolle i eva-

lueringen af bl.a. IMF's anbefalinger til medlemslandene forud for krisen, vil skulle arbejde videre med en række projekter til styrkelse af IMF's gennemsigtighed og styring.

Nordisk-baltiske synspunkter

Den nordisk-baltiske IMF-valgkreds forventes på IMFC-mødet bl.a. fremhæve følgende i det fælles indlæg præsenteret af finansminister Anders Borg, Sverige:

Globale økonomiske og finansielle udfordringer

- Siden IMFC-mødet i efteråret har bedringen af situationen i Europa og den delvise afværgelse af markante finanspolitiske stramninger i USA bidraget til at understøtte efterspørgslen og reducere finansieringsomkostningerne i den finansielle sektor. Men betydelige usikkerheder og negative risici hæmmer fortsat den økonomiske genopretning. Fastholdelse af momentum og troværdig implementering af aftalte tiltag og reformer er afgørende, særligt i lande under markedspres. Finanspolitiske konsolideringer bør generelt understøtte den økonomiske vækst, og lande med finanspolitisk råderum bør lade de automatiske finanspolitiske stabilisatorer virke uhindret.
- I Europa er der taget vigtige skridt til at korrigere uforholdsmæssigt store offentlige underskud, men den finanspolitisk konsolidering bør fortætte som aftalt for at sikre strukturelt balancerede budgetter og bringe gældsniveauerne i en nedadgående retning. Det vil understøtte tilliden til økonomien og styrke grundlaget for vækst og beskæftigelse. De positive effekter af ECB's seneste pengepolitiske og ukonventionelle tiltag bør udnyttes til at gennemføre de nødvendige strukturelle reformtiltag på nationalt plan og styrke rammerne for økonomisk styring på europæisk plan, herunder i form af en gennemførelse af den aftalte bankunion.
- I USA er det afgørende at fastlægge en mellemfristet finanspolitisk konsolideringsstrategi. Det vil reducere de negative risici som usikkerheden om finanspolitikken påfører væksten, beskæftigelsen og de private investeringer, både i USA og i andre regioner.
- Høj og stigende ledighed er blevet tiltagende problem i mange lande og kræver omgående opmærksomhed. Reforme af arbejdsmarkeder og produktmarkeder med henblik på styrkelse af vækst og beskæftigelse er vigtige elementer i løsningen. Manglende fleksibilitet og problemer med matchning af kundskaber på arbejdsmarkedet bør adresseres under hensyntagen til eksisterende sociale sikkerhedsnet i de enkelte lande. Øget IMF-fokus på dette område bifaldes.
- To lande i den nordisk-baltiske valgkreds, Island og Letland, har gennemført meget krævende IMF-programmer, som blev forhandlet på plads i krisens første år. Stærkt nationalt programejerskab og velfungerende nationale institutioner til implementering af de nødvendige tiltag var afgørende for programsuccesen.

IMF's rolle i understøttelsen af økonomisk og finansiell stabilitet

- IMF spiller via sine overvågningsaktiviteter en helt central rolle i understøttelsen af økonomisk og finansiell stabilitet samt i monitoreringen af tegn på potentielle destabiliserende udviklinger og risici. Vedtagelsen af IMF's integrerede overvågningsbeslutning og IMF's finansielle sektorovervågningsstrategi i 2012 har bidraget til at styrke IMF's formelle overvågningsrammer. Nordisk-baltisk valgkreds opfordrer til fair og gennemsigtig implementering af beslutningerne.
- Styrkelse af landenes efterlevelse af IMF's anbefalinger udgør en fortsat udfordring for effektiviteten af IMF's overvågning. Udfordringen er særligt stor i forhold til de store IMF-medlemslande, og mere bør gøres for løbende at følge op på medlemslandenes efterlevelse af tidligere IMF-anbefalinger. Øget inddragelse af ministre og centralbankchefer er et vigtigt element heri, hvorfor IMFC's rolle i diskussionen af IMF's overvågning – især af systemisk vigtige økonomier – bør fremmes.

- Vedtagelsen i 2012 af en officiel IMF-holdning til internationale kapitalbevægelser og landenes håndtering heraf var en vigtig milepæl for IMF's overvågning. Det er vigtigt at der nu sikres en resolut implementering heraf gennem IMF's bilaterale og multilaterale overvågningsaktiviteter.
- Makroprudentielle instrumenter kan begrænse opbygningen af systemiske finansielle risici og kan komplementere traditionelle makroøkonomiske redskaber. IMF forventes at være forrest i overvågningen og evalueringen af erfaringer med sådanne makroprudentielle politikker. IMF er med sit globale medlemskab unikt placeret til at påtage sig en central rolle.

IMF's kvoter og øvrige styring

- Nordisk-baltisk valgkreds opfordrer de lande, som endnu ikke har ratificeret de i 2010 vedtagne IMF reformer, at gøre dette uden yderligere forsinkelser. Reformerne indebærer en betydelig styrkelse af de dynamiske emerging market økonomier og udviklingslandes kvoter og stemme i IMF, ligesom reformen vil medføre vigtige ændringer af IMF's øvrige styring. Omgående reformimplementering er vigtig for IMF's legitimitet.
- Den nuværende formel til bestemmelse af landenes kvoter i IMF generer vigtige kvoteskift til underrepræsenterede lande, alene på baggrund af dataopdateringer. Kvoteformlen er således dynamisk og vil fortsat generere signifikante kvoteskift i retning af dynamiske emerging markets og udviklingslande i overensstemmelse med deres styrkede position i verdensøkonomien.
- Bruttonationalprodukt (BNP) og målet for landes økonomiske og finansielle åbenhed bør forblive de vigtigste variable i kvoteformlen. Økonomisk og finansiell åbenhed reflekterer landes sammenknytning til det globale finansielle og økonomiske system, og er derfor tæt forbundet til IMF's kernemandat. En svækkelse af åbenhedsvariablen til fordel for øget vægt på BNP vil primært tilgodese en begrænset gruppe af meget store økonomier på bekostning af to tredjedele af IMF's medlemskreds, herunder udviklingslande, emerging markets og industrialiserede økonomier. En kvoteformel der tilgodeser enkelte store lande på bekostning af et stort flertal af IMF's medlemmer vil hverken være fair eller acceptabelt.
- Landes frivillige finansielle bidrag til IMF bør tages i betragtning i fordelingen af kvoter. Målt i forhold til de nordisk-baltiske landes IMF-kvoter var valgkredsen den største bidragsyder af de bilaterale lån til IMF, som en bred gruppe af medlemslande forpligtede sig til at yde til IMF i 2012. Det er et legitimitetsspørgsmål, at der er sikres klar forbindelse mellem landenes repræsentation i IMF og deres kapacitet og villighed til at bidrage finansielt til IMF's arbejde.
- Det er afgørende, at der sikres enighed om en fremtidig IMF-kvote formel, som er acceptabel for den brede IMF-medlemskreds. Det er centralt for IMF's legitimitet, at drøftelser og beslutninger om IMF-kvoter forankres i IMF's egne organer, hvor alle lande er repræsenteret, og ikke i mindre og selektive organer som fx G20. Nordisk-baltisk valgkreds afviser ethvert forslag om fastlæggelse af numeriske mål for hvor meget enkelte landes eller tilfældigt definerede grupper af landes kvoter bør øges.
- IMFC styrkede rolle over de seneste år bydes velkommen, og valgkredsen støtter fuld ud en yderligere styrkelse af IMFC som det primære forum for globalt økonomisk og finansielt samarbejde.